

MAROJE STJEPOVIĆ
Preradovićeve ulica 25, 10000 Zagreb
stečajni upravitelj za
Stečajna masa iza LAURUS d.d. u stečaju
OIB: 45680553131

VISOKOM TRGOVAČKOM SUDU
putem
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
Na posl.br. St-614/2022

U Zagrebu, 13.05.2024.g.

ŽALBA STEČAJNOG UPRAVITELJA
Protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu od 07.05.2024.g.
pod posl.br. St-614/2022-206

Dana 07.05.2024.g. na e-oglasnoj ploči Trgovačkog suda u Splitu objavljeno je rješenje posl.br. St-614/2022-206 od 07.05.2024.g. kojim rješenjem sud;

- u točki I. a) odbacuje moj prijedlog za određivanje nagrade kao preuranjen
- u točki I. b) odbija više zatraženi iznos od 336,43 Eura po osnovi naknade stvarnih troškova

Protiv;

- **I. a) osporavanog rješenja**, te protiv
- **dijela točke I. b)** u kojem sam kao predlagatelj odbijen za iznos od **267,49 Eura** (91,33+176,16)

podnosim **žalbu**, pobijajući iste iz slijedećih žalbenih razloga:

- Pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja
- Bitne povrede odredbi parničnog i stečajnog postupka
- Pogrešne primjene materijalnog prava

Žalbeni razlozi u odnosu na točku I. a)

Za odbijanje mog prijedloga kao preuranjenog, prvostupanjski je sud uporište našao u točki 2. Uredbe (točke 5., 6., 7. i 8. obrazloženja), pa navodi da u ovom stečajnom postupku nisam završio sve poslove i sve radnje za završetak stečajnog postupka.

Ovako ekstenzivno i semantički do te mjere doslovno tumačenje pojma „sve poslove“ iz članka 2. Uredbe nepravilno je, neživotno te u suprotnosti sa dosadašnjom sudskom praksom, kako svih trgovačkih sudova u RH, tako i prvostupanjskog suda, pa i upravo uređujuće stečajne sutkinje i u pravo u ovom stečajnom postupku.

Naime, u ovako velikim i složenim stečajnim postupcima kao što je ovaj, završetak svih poslova i svih radnji traje po 20, 30, u ovom konkretnom predmetu moguće čak i 40 godina. Od dana otvaranja ovog stečajnog postupka prošlo je punih 23 godine, a proći će još 10ak godina da se „svi poslovi“ iz članka 2. Uredbe obave. Stečajni je postupak otvoren 2001.g., a ja sam osobno za stečajnog upravitelja imenovan 2009.g., dakle dužnost stečajnog upravitelja u ovom postupku obnašam punih 15 godina. I dalje su u ovom stečajnom postupku aktivna 64 parnična postupka, a sa iznimno velikom sigurnošću mogu ustvrditi da se „svi“ postupci zasigurno neće pravomoćno okončati u narednih 10 godina. Da li to znači da će sud, doslovnim semantičkim tumačenjem članka 2. Uredbe, nagradu za moj rad odrediti za 10 godina?

Isti mi je sud i ista uređujuća stečajna sutkinja, upravo u ovom istom stečajnom postupku, već u dva navrata određivao nagrade za rad, i to neposredno prije pristupanja završnoj diobi i zaključenju redovnog stečajnog postupka rješenjem od 26.10.2016.g. pod posl.br. St-49/2001 kao i drugi put, neposredno prije pristupanja prvoj naknadnoj diobi i zaključenju postupka prve naknadne diobe rješenjem od 22.02.2021.g. pod posl.br. St-17/2021, oba puta usprkos činjenici da nisam završio „sve poslove“ stečajnog upravitelja iz članka 2. Uredbe, i oba puta neposredno prije mog podnošenja prijedloga za pristupanje završnoj diobi kako sam zatražio i ovaj put.

Jedino ispravno i životno je, a kako je dosadašnja sudska praksa i pokazala, da se nagrade stečajnim upraviteljima određuju neposredno prije pristupanja završnim diobama i zaključenju postupaka, odnosno upravo onako kako je to u dosadašnjem tijeku postupka napravio isti sud i ista uređujuće stečajna sutkinja u već dva navrata.

Stav suda da, usprkos činjenici da je u ovom stečajnom postupku unovčena sva poznata stečajna masa, odnosno usprkos činjenici da sam u dosadašnjih 15 godina rada uspješno obavio 99,99% radnji koje sam trebao obaviti u ulozi stečajnog upravitelja, radi 3 buduće radnje koje trebam obaviti u narednih 3 mjeseca (predaja završnog računa, sudjelovanje na završnom ročištu, provođenje završne diobe, eventualna raspodjela ostatka likvidacijske mase dioničarima), odbije moj zahtjev za određivanje nagrade kao preuranjen, pogrešan je.

Nadalje, stav prvostupanskog suda da se nagrada stečajnom upravitelju treba utvrditi tek nakon završne diobe pogrešan je između ostalog i iz razloga jer je u izravnoj suprotnosti sa člankom 154. Stavak 1. Stečajnog zakona koji jasno i nedvosmisleno propisuje da se iz stečajne mase najprije namiruju obveze stečajne mase, pa tek onda stečajni vjerovnici. Dakle, nakon što utvrdimo i podmirimo sve obveze stečajne mase, te eventualno izvršimo rezervacije za buduće obveze stečajne mase, sav preostali iznos dijeli se stečajnim vjerovnicima. Naime, ja kao stečajni upravitelj nikako ne mogu znati koliki je iznos potrebno rezervirati za isplatu nagrade ako sud o tome nije donio odluku. U takvom redoslijedu postupanja, u kojem bi ja kao stečajni upravitelj trebao prema svojoj slobodnoj procjeni rezervirati novčani iznos za buduću nagradu, doći ću u situaciju da će nakon provođenja završne diobe, ili nedostajati novca za isplatu nagrade koju odredi sud (ako sam rezervirao premali iznos) ili u situaciju da nakon provođenja završne diobe, te nakon određivanja nagrade, preostanu novčana sredstva koja onda ponovo moram podijeliti stečajnim vjerovnicima još jednom završnom diobom (ako sam rezervirao premali iznos) što bi bila apsurdna situacija.

Iz svega iznesenog, nesporno je da je poznavanje iznosa troška nagrade stečajnom upravitelju prethodno pitanje za određivanje iznosa koji će se završnom diobom podijeliti stečajnim vjerovnicima.

Nagrada stečajnim upraviteljima određuje se neposredno prije pristupanja završnoj diobi, upravo radi gore iznesenih razloga. Ukoliko sud iz bilo kojeg razloga dvoji u to dali će stečajni upravitelj odraditi svoj posao do kraja, odnosno još tih nekoliko radnji u trajanju od nekoliko mjeseci, ovlašten je u rješenju o nagradi propisati uvjete da je za njeno dospijee, pored pravomoćnosti samog rješenja o nagradi, potrebno i da rješenje o zaključenju stečajnog postupka, odnosno postupka naknadne diobe postane pravomoćno, odnosno upravo onako kako je to uređujuća stečajna sutkinja u ovom stečajnom postupku već jednom odredila u točki II. rješenja o nagradi od 22.02.2021.g. pod posl.br. St-17/2021

II. Ovlašćuje se stečajni upravitelj Maroje Stjepović iznosi iz točke I. izreke ovog rješenja isplatiti s računa stečajnog dužnika nakon pravomoćnosti ovog rješenja i nakon pravomoćnosti rješenja o zaključenju ovog stečajnog postupka radi naknadne diobe, uz podmirenje pripadajućih poreza, prireza i doprinosa.

Na taj je način sud osigurao da se završnom diobom isplate sva preostala novčana sredstva, te da stečajni upravitelj obavi sve potrebne radnje koje sud smatra nužnim kako bi donio odluku o zaključenju postupka.

Pobijanim rješenjem prvostupanjski je sud u istom (ovom) stečajnom postupku, bez ikakvog opravdanog razloga, odstupio od svoje dosadašnje prakse, te je nepravilno i neutemeljeno odbio odrediti nagradu za moj rad.

Žalbeni razlozi u odnosu na točku I. b)

U točki 16.2. obrazloženja sud pojašnjava da mi odbija nastali trošak noćenja u Splitu u iznosu od 91,33 Eur iz putnog naloga 2/2023 kao neosnovan iz razloga jer prema ocjeni suda nije bilo potrebe za noćenjem u Splitu.

U točki 17.1. obrazloženja sud pojašnjava da mi odbija nastali trošak noćenja u Splitu u iznosu od 176,16 Eura iz putnog naloga 3/2023 kao neosnovan iz razloga jer prema ocjeni suda nije bilo potrebe za noćenjem u Splitu.

Ocjena prvostupanjskog suda da kao stečajni upravitelj koji živi u Zagrebu, u sklopu obnašanja svojih dužnosti u Splitu, nemam pravo noćiti u Splitu, odnosno da u jednom danu, bez obzira na svoje psiho fizičko stanje, odnosno individualno stanje umora, moram doći iz Zagreba za Split, i istog se dana iz Splita vratiti u Zagreb, i na taj način sa vlastitim automobilom preći 820 km i voziti preko 8 sati, pogrešno je i nepravilno. Naime, bez obzira na vlastite dijagnoze koje imam sa očima (transplantirane obje rožnice, astigmatizam, na jednom oku dioptriju od -11, te preporuku liječnika da nikako ne vozim u svitanje niti po noći), a što nije i ne smije biti nužna argumentacija za ljudsku i razumnu potrebu čovjeka da se ne izlaže rizicima koji mogu ugroziti njegov život, smatram da je predmetna ocjena suda pogrešna i nepravilna.

Kao obnašatelj dužnosti stečajnog upravitelja u ovom postupku, pa tako i prilikom dva dolaska iz putnih naloga 2 i 3 iz 2023, te dvaju za sud spornih noćenja, u ulozi stečajnog upravitelja obavljao sam i niz drugih poslove koje nisam nabrajao u samim putnim nalogima a koji su iziskivali i neko dodatno vrijeme ostajanja u Splitu (obilazak nekretnine, sastanak sa odvjetnikom koji zastupa stečajnog dužnika, sastanak sa predstavnikom društva koje je za stečajnog dužnika obavljalo usluge video i protuprovalnog nadzora i dr.), također sam i ručao u restoranu pa sam i na to izgubio dva sata itd. U svakom slučaju, stav suda da kao stečajni upravitelj, u ovako opsežnom i zahtjevnom stečajnom postupku, sa unovčenom stečajnom masom od preko 14 milijuna eura, moram doći iz Zagreba u Split, obaviti sve što imam i odmah se istog dana vratiti u Zagreb, odnosno u istom danu preći 820 km i voziti preko 8 sati, i time doslovno, radi umora, u potencijalnu ugrozu dovesti sebe i druge osobe u promet, smatram pogrešnim. Također, iz niza već odobrenih putnih troškova u ovom stečajnom postupku, (njih 10ak), jasno proizlazi da sam, kada god sam to mogao, u jednom danu došao iz Zagreba za Split i istog se dana vratio u Zagreb no u ove dvije situacije to nije bilo moguće napraviti i zato sam noćio u Splitu. Dakle, trošak noćenja od 267,49 Eura (91,33+176,16) bio je nužan radi obnašanja dužnosti stečajnog upravitelja i isti ne predstavlja obijest već odgovorno i razumno ponašanje radi čega je odluka suda pogrešna i nepravilna.

Podnositelj ove žalbe drugostupanjskom sudu predlaže prihvatiti ovu žalbu, ukinuti točku I. a) pobijanog rješenja, te preinačiti dio točke I. b) na način da mi se odobre stvarni troškovi u iznosu od 267,49 Eura (91,33+176,16).

Žalitelj:
Stečajni upravitelj
Maroje Stjepović